

Jeg har også tidligere sagt her fra Folketingets talerstol, at de, der demonstrerede imod krigen, var med til at fremkalde den, fordi de gav Saddam Hussein den fornemmelse, at demonstrationerne ville få det resultat med sig, at han ikke fik den krig, og derfor afleverede han ikke beviserne på, at han ikke havde noget, eller at han havde noget. Og det er jo faktisk også et argument, som Hans Blix – jeg har læst den i påsken, og det er derfor, jeg har taget den med – er inde på. Måske orienterede hans løjtnanter ham kun om, hvad de troede han ville høre om den voksende krigsmodstand rundt om i verden. Måske troede han, at hvis han gav sit samarbejde med inspektørerne endnu et lille nøk, ville verdensopinionen forhindre væbnet aktion imod ham.

Han har jo tidligere læst forkert. Det gjorde han også omkring Kuwait i 1990. Og jeg tror, at en af grundene til, at han ikke kom frem for at beskytte sig mod krigen, da man fik den, ved at sige, at han ikke har noget, og bevise, at han ikke havde noget, bevise, at det var ødelagt – de beviser kom jo ikke – bl.a. var, at han troede, at det nok ikke blev til noget. Og hvad der så ville være sket, har jeg svaret på ved tidligere spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Så er der stillet spørgsmål til forsvarsministeren. Den første og også den eneste er hr. Villy Søvndal.

Spm. nr. US 109

Villy Søvndal (SF):

Ja, jeg vil jo ikke bruge ministrenes tid som boksebold imod et andet politisk parti. Det synes jeg man har andre rige lejligheder til, så jeg vil gå direkte til forsvarsministeren.

Jeg fik en overraskelse, da jeg hørte middagsradioavisen. Da hørte jeg, at der var forsvarsforhandlinger i gang i dag, og det, jeg tænkte på, var, at det var da underligt, at vi så ikke var inviteret, for vi har været ovre til forhandlinger fra SF's side. Det, der slog mig først, var, at det givetvis var en forglemmelse, og det synes jeg man skal udvise forståelse for. Det er jo en travl hverdag, og der er mange ting med fly og sådan noget.

Så min første tanke var, at det har forsvarsministeren formentlig glemte. Derfor vil jeg bare

spørge forsvarsministeren, hvornår han vil råde bod på, at han glemte at invitere SF.

Kl. 13.40

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Det er ingen forglemmelse. Det er helt bevidst. Jeg har haft den fornøjelse at møde hr. Søvndal ved flere forhandlinger og herunder fået klare tilkendegivelser om, at man for det første ønsker at afskaffe værnepligten, at man stort set også ønsker at nedlægge hjemmeværnet, at man ønsker en reduktion af budgettet svarende til det beløb, som ubådene er sat til.

På det grundlag mener jeg ikke, der p.t. er anledning til at føre forhandlinger. Skulle situationen ændre sig, så skal hr. Villy Søvndal selvfølgelig nok få en indbydelse.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes næsten, det er et forstærkende element, at det ikke engang er en forglemmelse, det kunne man trods alt have tilgivet, kan man sige, men at det åbenbart er en bevidst handling, der sker.

Og så synes jeg, forsvarsministerens argumentation er besynderlig. Han nævner, at SF jo ikke er tilhænger af værnepligten og hjemmeværnet, og det er rigtigt. Det vil jeg godt sige, at det har vi givet udtryk for. Men så undrer det mig, at andre partier, der har givet udtryk for det samme, var inviteret.

Jeg vil bare bede forsvarsministeren bekræfte, at Socialdemokraterne og De Radikale som udgangspunkt heller ikke ønsker værnepligten fortsat, at de også ønsker at reducere hjemmeværnet langt, langt mere dramatisk end det, der foreligger. Og så igen mit spørgsmål: Hvordan kan det være, at forsvarsministeren sådan diskriminerer mellem partierne? Det er ikke, fordi vi ikke får kaffe et andet sted i SF i eftermiddag. Det skal vi nok leve med. Men hvordan kan det være, at nogle partier bliver udsat for en diskrimination, som andre partier ikke bliver udsat for? Det vil jeg godt vide sådan til en anden gang.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Ja, det kan muligvis være, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har tilkendegivet nogle holdninger om værnepligten. Men jeg er fortsat optimist på det område med henblik på at opnå enighed med regeringen.

Og lad mig så føje yderligere en ting til, som er ret væsentlig for mig. Under den debat, vi